

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

לא אבד מ"י ט"ו
מלכות שבת כלפי
כך מוצא ח"ה ט'
שם ספיקי י:

נשא:
לח העולם מודון המבוי לתוך
רוחב הכניסה בשערו ל' אמות
כח צדן לחי אחר לתחתיו, אותו
לחי הובן מעמיד

רבינו הגאון

פירוש מד' אמת נידון
משום (לח) (מבוי) וזו
צדד לחי אחר להחירו
ש"ס שיעורו מבוי ד'
אשר בעינו ור' יוסף אבא
א"ל אלא לאשכחן

אמל כל דהוא ט'
אמל ולמלה נפיק ליה
מותר לחי וחי הוא
יש לו לחי
לחיתו ולעולם אפילו
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

מ"ה אמת
מבוי רוחב
ל' אמות
יש לו לחי
בולט ד'
אמת

פחות מארבע אמות נידון משום לחי • ומכנין עליה וצ"ג
ללא לשם לחי הקבץ משום דקיימא לן הלכתא כלבני בלתי העומד מאליו
העומד מאליו ואפילו לרי"ם דפסק כרבה מ"מ הכא חייב אליבא
דרב האנא וצ"ג מרב האנא דייק לה לקמן בפירוקן (ד' טו) וגרסא

דרש"י מדקדק דמיידי הכא בלא
הקבץ נשק לחי דמלפניו בין ד' בלא
לפחות מד' דאילו עבדיה נשק לחי
הי כשר בכל ענין דמשום דריבנה
בסמיכתו לא גרע מלחי משהו

כדפי' רש"י בסמוך אבל היא דלקמן
(ד' טו) דלח המושך האיל והי
לאורך המבוי ואיט סתמו דנידון
משום מבוי אפילו הקבץ נשק לחי

ולכ"י כ' דייק מיניה לקמן (ד' יו) •
שמע מיניה תלח לא קאמר שמע
מינה ד' דלח העומד מאליו הי לחי
ולקמן (ד' טו) פרש"י ולרש"י ליהי

בכמה וצריך לחי
לחיתו ואתו לחי היכן
מפסידי • אם מפסידי
בראש של בולט במה
סוף פרוץ עליו • ופרק רב
פסק דמסקין לחי בגבוי
בבית אחר שגבוי

רב וזמא א' לעולם אינו
מפסידי אלא בראשו
של בולט ובגב שגבוי
יתר או פרוץ שיהא
גבוי או בולט או שוקע
אבל משום עם אחר
לח הבולט לו • אמר

רב הונא בריה דרב
יהושע לא אמרן אלא
במבוי ח' אמות וצ"ג
הבולט ד' אמות וצ"ג
עוד ד' אמות מבוי

ורבא דרבינא דלחיתו
אבל מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר
שכן פירחה בעשר

דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

פחות מד' אמות • ברוחב המבוי נידון משום לחי ומכנין עליה וצ"ג
ללא לשם לחי הקבץ משום דקיימא לן הלכתא כלבני בלתי העומד מאליו
העומד מאליו ואפילו לרי"ם דפסק כרבה מ"מ הכא חייב אליבא
דרב האנא וצ"ג מרב האנא דייק לה לקמן בפירוקן (ד' טו) וגרסא

דרש"י מדקדק דמיידי הכא בלא
הקבץ נשק לחי דמלפניו בין ד' בלא
לפחות מד' דאילו עבדיה נשק לחי
הי כשר בכל ענין דמשום דריבנה
בסמיכתו לא גרע מלחי משהו

כדפי' רש"י בסמוך אבל היא דלקמן
(ד' טו) דלח המושך האיל והי
לאורך המבוי ואיט סתמו דנידון
משום מבוי אפילו הקבץ נשק לחי

ולכ"י כ' דייק מיניה לקמן (ד' יו) •
שמע מיניה תלח לא קאמר שמע
מינה ד' דלח העומד מאליו הי לחי
ולקמן (ד' טו) פרש"י ולרש"י ליהי

בכמה וצריך לחי
לחיתו ואתו לחי היכן
מפסידי • אם מפסידי
בראש של בולט במה
סוף פרוץ עליו • ופרק רב
פסק דמסקין לחי בגבוי

רב וזמא א' לעולם אינו
מפסידי אלא בראשו
של בולט ובגב שגבוי
יתר או פרוץ שיהא
גבוי או בולט או שוקע
אבל משום עם אחר
לח הבולט לו • אמר

רב הונא בריה דרב
יהושע לא אמרן אלא
במבוי ח' אמות וצ"ג
הבולט ד' אמות וצ"ג
עוד ד' אמות מבוי

ורבא דרבינא דלחיתו
אבל מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

שכן פירחה בעשר
דנתן חזר שפירחה סוף
גב מבוי ח' אמות ר'
סוף לחי הבולט אין
צריך לחי אחר לחיתו
אלא נידון כשמו
מרוכב על הפרוץ סוף
וב' ופרוקן מה לחזר

מבוי:
אחרי דברי רב
הוא בריה דר'
יהושע שי-
קושיא (מכא)
נידון
קושיא
נידון

[שבת ד' לקמן]
פ"ה כ"ה ג']

הגרות
הב"ח
(ה) תוס' ד"ה
לרבע ופי'
לחיתו דאמר'
כ"ג לקמן כ"ד
כ"ג ע"ב
(ג) ד"ה דאוסק
וב' וי"ל
דבאל ק"ל
אליבא דרב'
סוף:

גליון
השם
תוס' ד"ה
לרבע אפילו
לחיתו דאמר'
דמכא כן דהא
מלה דמסתין
הוא ר"ה וז"ל
סוף לקמן ד'
סוף לחיתו
הוא לחי וז"ל
(מ"ד לחי)
משום מחנה
סוף:
ד"ה א"ט ד'
דבאל ק"ל
השם
מחנה
סוף:
לקמן ד'
סוף לחיתו
ד"ה סוף:

השם
מחנה
סוף:
לקמן ד'
סוף לחיתו
ד"ה סוף: